

Bösalach

Írta: Wagner Tamás

2014. január 05. vasárnap, 09:58 - Módosítás: 2014. január 11. szombat, 18:01

ב"ה

BÖSÁLÁCH

2014. január 5 - 11

Jelentése: elbocsátotta

A dal szombatja. A fáraó megbánta, hogy elengedte Izrael gyermekeit, ingyen dolgozóit Egyiptom országából.

Mózes átkel népével a Vörös-tengeren

A héberek eljutottak a Vörös (Sás) tengerig. 600 harci szekérrel utánuk eredt a király, utol is érte a menekülőket. Csoda történt, szétvált a nagy tenger, a hullámok mint a fal meredtek jobb- és baloldalon. A magyarázat szerint a tenger akkor hasadt meg, amikor Áron sógora, Náchson, Áminádáv fia Áron feleségének Elisébának testvére bátran belépett a vízbe. Már-már a feje fölött átcsaptak a hullámok, de akkor a partra érkeztek, akik József földi maradványait szállították és akkor történt a csoda. Mármost hogy száraz lábbal kelhettek át a túlpartra.

József koporsóját az ősatya kívánsága szerint: ha kiszabadultok, vigyétek Egyiptomba magatokkal és temessétek el a szent földön - Mózes most teljesítette ezt a végakaratot, ezért kiérdemelte, hogy az Örökkévaló maga gondoskodott Mózes temetéséről, ezért nem ismerjük a sír helyét.

Amikor a héberek átértek a túlpartra, az üldözőket elborította a víz és harci szekerekkel együtt ottvesztek. Ekkor énekelte Mózes és Izrael gyermekeinek serege a híres hála-dalt, amely a mindennapi reggeli ima része. Mert az egyiptomi kivonulásról minden nap meg kell emlékezni.

Mirjam az asszonyok élén dobot ragadott és táncolt a hagyomány szerint az angyalok is vele akartak táncolni, de a Teremtő leintette őket. "Teremtényeim pusztultak el, nincs ok az öröme".

Pészach első és két napja kivételével e meggondolásból mondunk csak fél hálaadó Hálel imát, mert számunkra sem mindegy, hogy emberek - még ha üldözők is voltak, - elpusztultak.

Az örömteljes hangulatot felváltotta az elégedetlenség. Keserű vizet találtak, amit nem tudtak meginni. Egy fát jelölt a Teremtő, vízbe dobták és iható lett. Majd húst követelt a nép. Kaptak fűjeket. De rendszeres eledelül megkapták a mindennap lehullott hófehér mannát, a csodakenyeret, amely elfogyasztása közben arra az ételre gondolhattak, amelyet megkívántak. Mindenki egy adagot szedhetett, a szombatra tekintettel pénteken kétszeres adagot. Majd újra vízért zúgolódtak. Ilyenkor mindig a régi szlogen jött elő, bezzeg Egyiptomban ilyen gond nem volt. Kaptak vizet, és Mirjam érdemeire tekintettel egy kút kísérte a tábor egészen Mirjam haláláig.

A hetiszakasz befejező részében hírt kapunk arról, hogy orvul, hátulról a lemaradó öregeket és gyerekeket nem kímélve, megtámadta a fáradtan vonuló izraeli népet amálék vad serege. Mózes Józsuét küldte a harcba a katonák élén. De az ütközetben Mózesnek is részt kellett venni, ameddig az égre emelte a kezeit, győzött Izrael, de ha leengedte karját, az amálékok törtek előre. Elnehezültek Mózes karjai, leült egy kőre, Áron és Hur tartották a karját. Izrael győzedelmeskedett, de az amálékok orvtámadását nem szabad elfelejteni. Ma már amáléknak nevezik azon gonosz erőket, amelyek a zsidó népre támadnak.

Deutsch Gábor

www.or-zse.hu